

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om afslutning af sin undersøgelse af klage 676/2008/RT over Europa-Kommissionen

Afgørelse

Sag 676/2008/RT - Indledt den 28/03/2008 - Henstilling om 27/10/2008 - Særlig beretning af 28/03/2008 - Afgørelse af 07/07/2010

Klageren er en ikke-statslig organisation, der beskæftiger sig med miljøbeskyttelse. Den 1. marts 2007 anmodede den Kommissionen om aktindsigt i oplysninger og dokumenter vedrørende møder mellem Kommissionen og repræsentanter for bilfabrikanterne, hvorunder Kommissionens tilgang til CO₂-emissioner fra biler blev drøftet. Kommissionen gav kun delvis aktindsigt i de ønskede dokumenter. Den afslog at give aktindsigt i tre skrivelser, som Porsche AG havde sendt til den tidligere vicepræsident Verheugen, og gjorde gældende, at udbredelsen heraf ville være til skade for beskyttelsen af Porsche AG's forretningsmæssige interesser.

Klageren var ikke tilfreds med Kommissionens holdning og henvendte sig derfor til Ombudsmanden.

Under Ombudsmandens undersøgelse fastholdt Kommissionen sin holdning. Efter en inspektion af de pågældende dokumenter fremsatte Ombudsmanden den 27. oktober 2008 et udkast til henstilling til Kommissionen om, at den skulle give fuld aktindsigt i de tre skrivelser, som Porsche AG havde sendt til tidligere næstformand Verheugen, eller overveje at offentliggøre dem delvist.

Kommissionen besvarede først Ombudsmandens forslag til henstilling den 11. marts 2010, dvs. næsten 15 måneder efter den frist på tre måneder, som Ombudsmanden havde fastsat i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF. I mellemtiden forelagde Ombudsmanden en særberetning for Parlamentet om Kommissionens manglende svar på hans udkast til henstilling inden for ovennævnte frist.

Kommissionen accepterede i sit svar at give delvis aktindsigt i de tre Porsche AG-breve til den

tidligere næstformand Verheugen. Den fandt imidlertid, at de ikke-frigivne dele var omfattet af undtagelsen vedrørende beskyttelse af Porsche AG's kommercielle interesser.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionen ikke gav overbevisende yderligere forklaringer vedrørende de enkelte omstændigheder i sagen som begrundelse for sin beslutning om kun at give delvis aktindsigt i de pågældende dokumenter. Han var derfor af den opfattelse, at Kommissionen ved ikke på behørig vis at begrunde, at den afslog aktindsigt i de tre Porsche AG-skrivelser til den tidligere næstformand Verheugen i deres helhed, havde begået et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden fremsatte en kritisk bemærkning i denne henseende.

BAGGRUNDEN FOR KLAGEN

1. Klageren er en ikke-statslig organisation, der beskæftiger sig med miljøbeskyttelse. Den 1. marts 2007 anmodede den Kommissionen om aktindsigt i de oplysninger og dokumenter, som Generaldirektoratet (GD) for Erhvervspolitik og den tidligere næstformand Verheugen var i besiddelse af. De ønskede oplysninger og dokumenter vedrørte møder mellem Kommissionen og repræsentanter for bilfabrikanterne, hvor Kommissionens tilgang til CO₂-emissioner fra biler pr. 1. januar 2006 blev drøftet. Kommissionen gav kun delvis aktindsigt i de ønskede dokumenter.
2. Den 25. juni 2007 indgav klageren i henhold til artikel 7, stk. 2, [1] i forordning 1049/2001 af 31. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (herefter "forordning 1049/2001") en genfremsat begæring til Kommissionen, som svarede den 9. august 2007.
3. Kommissionen meddelte klageren, at den for at vurdere, om en undtagelse fra retten til aktindsigt, jf. artikel 4, stk. 1 [2] eller artikel 4, stk. 2 [3], i forordning 1049/2001, fandt anvendelse på indholdet af disse skrivelser, var nødt til at konsultere forfatterne [4] af 18 breve, som tidligere næstformand Verheugen modtog fra forskellige bilfabrikanter. Den anførte, at den efter denne høring ville give klageren adgang til alle de skrivelser, der ikke var omfattet af ovennævnte undtagelser.
4. Den 14. november 2007 meddelte Kommissionen klageren, at 15 af de pågældende skrivelser ikke var omfattet af en undtagelse fra retten til aktindsigt. Klageren fik derfor adgang til disse skrivelser. Kommissionen nægtede imidlertid at give aktindsigt i tre skrivelser, som Porsche AG havde sendt til tidligere næstformand Verheugen. Herved baserede den sin afgørelse på undtagelsen i artikel 4, stk. 2, første afsnit, i forordning 1049/2001 [5], nemlig at udbredelsen heraf ville være til skade for beskyttelsen af virksomhedens forretningsmæssige interesser.

UNDERSØGELSENS GENSTAND

5. Klageren hævdede, at Kommissionen:

- med urette afslog aktindsigt i Porsche AG's skrivelser på grundlag af artikel 4, stk. 2, første afsnit, i forordning 1049/2001. og
- med urette afslog delvis aktindsigt i Porsche AG's skrivelser på grundlag af artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1049/2001 [6] .

Klageren hævdede, at Kommissionen burde give sagsøgeren aktindsigt i de ønskede skrivelser i deres helhed.

UNDERSØGELSEN

6. Klagen blev fremsendt til Kommissionen med anmodning om en udtalelse om dens indhold senest den 31. maj 2008. Kommissionen anmodede om en forlængelse af fristen, som blev indrømmet indtil den 30. juni 2008. Når Kommissionens udtalelse var modtaget, blev den efterfølgende sendt til klageren med en opfordring til at fremsætte bemærkninger. Klageren fremsatte sine bemærkninger den 4. september 2008.

7. Den 25. september 2008 foretog Ombudsmandens tjenestegrene i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i Ombudsmandens statut i Kommissionens lokaler en kontrol af de dokumenter, som klageren henviste til.

8. En kopi af inspektionsrapporten blev sendt til både klageren og Kommissionen.

9. Den 27. oktober 2008 fremsatte Ombudsmanden et udkast til henstilling til Kommissionen.

10. I løbet af seks måneder efter den oprindelige frist, som Ombudsmanden havde fastsat for et svar på sit udkast til henstilling, anmodede Kommissionen gentagne gange om forlængelse af denne frist. Kommissionen erklærede, at den var klar over, at den ikke på ubestemt tid kunne udsætte sit svar på Ombudsmandens forslag til henstilling, men at den foretrak at udtømme alle muligheder for at nå frem til en aftale med tredjeparten (Porsche AG) i stedet for blot at "*bekræfte sin beslutning om ikke at udlevere dokumenterne*". Ombudsmanden gav Kommissionen alle dens anmodninger om forlængelse af fristen.

11. Den 30. september 2009 sendte Kommissionen en skrivelse til Ombudsmanden, hvori den anførte, at den havde besluttet at give delvis aktindsigt i de tre skrivelser og derfor havde udarbejdet redigerede versioner af dokumenterne. Kommissionen forelagde dette forslag om at give Porsche AG delvis adgang. Sidstnævnte har imidlertid undladt at underrette Kommissionen om sin udtalelse herom.

12. Den 27. oktober 2009 præciserede Kommissionens tjenestegrene, at "*proceduren for fremlæggelse af de tre skrivelser ikke kunne fremskyndes før midten af november 2009*". Kommissionen anførte endvidere, at den, hvis han ønskede det, kunne sende en kopi af anmeldelsesskrivelsen til Porsche, hvis han ønskede det.

13. Den 9. november 2009 sendte Ombudsmanden endnu en skrivelse til Kommissionen, hvori han anmodede om i) en kopi af den meddelelsskrivelse, som Kommissionen sendte til Porsche AG, og ii) oplysninger om resultatet af den procedure, som Kommissionen havde indledt for at give aktindsigt i de relevante skrivelser.

14. Den 4. december 2009 svarede Kommissionen, at i) anmeldelsesskrivelsen ville blive sendt til Porsche AG inden længe, og ii) at en kopi af anmeldelsesskrivelsen ville blive sendt til Ombudsmanden. Kommissionen blev kontaktet igen i denne henseende, men det fremgik, at anmeldelsesskrivelsen til Porsche pr. 15. december 2009 endnu ikke var blevet sendt ud.

15. Den 24. februar 2010 fremsendte Ombudsmanden derfor en særberetning til Parlamentet, hvori han fremlagde sine konklusioner, nemlig at Kommissionen ved at forsinke sit svar på sit udkast til henstilling og ved ikke at gennemføre sin forpligtelse til at underrette Porsche AG om sin hensigt om at fremlægge oplysninger tilsidesatte sin forpligtelse i henhold til artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union [7] til loyalt og loyalt at samarbejde med ham i forbindelse med sin undersøgelse [8] .

16. Den 11. marts 2010 sendte Kommissionen sit svar på Ombudsmandens udkast til henstilling, som blev sendt til klageren med en opfordring til at fremsætte bemærkninger. Den 6. maj 2010 fremsendte klageren sine bemærkninger.

OMBUDSMANDENS ANALYSE OG KONKLUSIONER

A. Påstand om manglende aktindsigt i de relevante dokumenter og tilhørende krav

Argumenter, der oprindeligt blev fremført for Ombudsmanden

17. Klageren hævdede, at Kommissionen med urette afslog (i) aktindsigt i Porsche AG's skrivelser på grundlag af artikel 4, stk. 2, første led, i forordning 1049/2001, og ii) delvis aktindsigt i Porsche AG's skrivelser på grundlag af artikel 4, stk. 6, i forordning 1049/2001. Sagsøgeren gjorde endvidere gældende, at Kommissionen burde give sagsøgeren aktindsigt i de ønskede skrivelser i deres helhed.

18. Klageren hævdede, at Kommissionen ikke gav en detaljeret redegørelse for Porsche AG's forretningsmæssige interesser, og at den ikke tog hensyn til den mere tungtvejende offentlige interesse i offentliggørelse.

19. I sin udtalelse anførte Kommissionen, at de tre pågældende skrivelser indeholdt nærmere oplysninger om Porsche AG's "*særlige stilling på bilmarkedet*". Kommissionen anførte videre, at den ikke kunne give yderligere oplysninger om skrivelsernes indhold uden at afsløre deres indhold. Kommissionen konkluderede, at udbredelsen af skrivelserne ville være til skade for beskyttelsen af Porsche AG's kommercielle interesser.

20. Desuden påpegede Kommissionen, at den rent faktisk foretog " *testen af offentlighedens interesse* " og konkluderede, at Porsche AG's kommercielle interesser vejede tungere end offentlighedens interesse i at offentliggøre brevene. Der kunne ikke gives delvis aktindsigt, fordi skrivelserne ikke indeholdt dele, som kunne offentliggøres uden at skade Porsche AG's kommercielle interesser.

Ombudsmandens undersøgelse af dokumenter

21. Ombudsmandens tjenestegrene besøgte Kommissionens lokaler og inspicerede følgende dokumenter, som Kommissionen anså for fortrolige:

i) Skrivelse af 28. november 2005 med bilag fra formanden for Porsche AG Wiedeking til næstformand Verheugen.

II) Skrivelse af 15. december 2006 fra Wiedeking til næstformand Verheugen.

III) Brevet fra Porsche AG af 2. februar 2007 med kopier af breve fra Wiedeking til kansler Merkel, formand Barroso og næstformand Wallström.

IV) En udveksling af e-mails mellem Kommissionen og Porsche AG, hvori Kommissionen meddelte Porsche AG, at den ikke havde til hensigt at offentliggøre ovennævnte skrivelser.

Ombudsmandens vurdering, der førte til et udkast til henstilling

22. I henhold til artikel 1, litra a), i forordning 1049/2001 er formålet med denne forordning at sikre den bredest mulige aktindsigt i dokumenter, som Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen er i besiddelse af. Ifølge Fællesskabets retsinstansers faste retspraksis skal enhver undtagelse fra dette princip fortolkes strengt.

23. For at behandle en begæring om aktindsigt skal Kommissionen følge nedenstående vurderingssekvens [9] og undersøge, om:

i) det ønskede dokument er omfattet af en af undtagelserne i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001

II) udbredelse af et dokument ville specifikt og faktisk være til skade for den beskyttede interesse

III) der ikke er nogen mere tungtvejende offentlig interesse i offentliggørelse og

IV) behovet for beskyttelse gælder for hele det pågældende dokument.

24. Kommissionen nægtede at give klageren aktindsigt i de tre Porsche AG-breve på grundlag af artikel 4, stk. 2, første led, i forordning 1049/2001. I henhold til denne bestemmelse skal "institutionerne afslå at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for

beskyttelsen af en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuel ejendomsret...".

25. De tre Porsche AG-breve blev skrevet, da Kommissionen hørte de vigtigste interessenter om revisionen af Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler. Det var derfor sandsynligt, at de tre breve indeholdt oplysninger om Porsche AG's forretningsforbindelser. Kommissionen kunne derfor have anset dem for at være omfattet af anvendelsesområdet for undtagelsen i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001.

26. I den forbindelse undersøgte Ombudsmanden, om oplysningerne i de relevante dokumenter faktisk var så følsomme, at udbredelsen af sidstnævnte i alvorlig grad ville påvirke Porsche AG's forretningsmæssige interesser.

27. Kommissionens eneste specifikke henvisning til skrivelsernes indhold var, at *Porsche AG i disse breve redegjorde for sin særlige stilling på bilmarkedet*.

28. Dette kunne med rimelighed forstås således, at det vedrører Porsche AG's kommercielle interesser i bred forstand, herunder virksomhedens markedsandel, dens forretningsstrategi industrielle, finansielle, bankmæssige eller kommercielle data, herunder oplysninger om virksomhedens forretningsforbindelser eller kontrakter dens metoder til vurdering af omkostningerne og virksomhedens knowhow.

29. Ombudsmandens undersøgelse af dokumenterne viste, at disse skrivelser og/eller bilagene hertil ikke udelukkende vedrørte de ovenfor beskrevne beskyttede kommercielle interesser. Desuden kunne det ikke udelukkes, at nogle af oplysningerne i skrivelserne allerede var offentligt tilgængelige, enten offentliggjort af selskabet selv eller af andre enheder, såsom de kompetente nationale myndigheder i sektoren, eller endog i specialpublikationer, der beskæftiger sig med bilindustrien.

30. I denne forbindelse fastsættes det i artikel 4, stk. 1, i Ombudsmandens statut, at ombudsmanden og dennes ansatte "*ikke må videregive oplysninger eller dokumenter, som de indhenter i forbindelse med deres undersøgelser*". Ombudsmanden er derfor forhindret i at citere dokumenter, som institutionen anser for fortrolige, eller i at henvise til dem på en sådan måde, at deres indhold kan videregives.

31. Selv om skrivelserne havde indeholdt præcis den type oplysninger, der er beskrevet i præmis 28 ovenfor, ville denne omstændighed i sig selv ikke nødvendigvis betyde, at udbredelsen af dem konkret og faktisk ville være til skade for Porsche AG's forretningsmæssige interesser. Som Retten (nu Retten) fastslog i en nylig dom [10], ville det generelle princip om at give offentligheden den bredest mulige aktindsigt i dokumenter, som institutionerne er i besiddelse af, ikke være omfattet af beskyttelsen af forretningsmæssige interesser i henhold til artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001, hvis alle oplysninger vedrørende et selskab og dets forretningsforbindelser blev anset for at være omfattet af beskyttelsen af forretningsmæssige interesser i henhold til artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001.

32. Kommissionens blotte henvisning til Porsche AG's "*særlige stilling på bilmarkedet*", som ikke blev underbygget af nogen anden henvisning til de konkrete omstændigheder i sagen, var ikke tilstrækkelig til at konkludere, at undtagelsen i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning 1049/2001 finder anvendelse.

33. Ombudsmanden fandt derfor, at Kommissionen ikke påviste, at udbredelsen af de relevante dokumenter specifikt og faktisk ville være til skade for Porsche AG's forretningsmæssige interesser. Ombudsmanden var desuden ikke overbevist af Kommissionens argument om, at en delvis aktindsigt, hvis den blev indrømmet, nødvendigvis ville skade Porsche AG's forretningsmæssige interesser.

34. Hvis Kommissionens hensigt havde været at støtte dens afslag på aktindsigt ved at angive (og vise Ombudsmanden de relevante dokumenter, der er nævnt i nr. iv) ovenfor under kontrolundersøgelsen), at Porsche AG selv havde anmodet den om ikke at udlevere skrivelserne, har Ombudsmanden anført, at de synspunkter, som tredjemanden har givet udtryk for i forbindelse med den høring, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001, ifølge Fællesskabets retspraksis ikke er bindende for Kommissionen [11]. På trods af Porsche AG's anmodning var Kommissionen fortsat forpligtet til at foretage sin egen vurdering af anvendeligheden af undtagelserne i artikel 4, stk. 1 eller 2, i forordning nr. 1049/2001.

35. På grundlag af de foreliggende oplysninger var det ikke muligt at fastslå, om Kommissionen foretog undersøgelsen af almenvellet. Henset til konstateringerne i præmis 33, sammenholdt med præmis 23 ovenfor, var det imidlertid ikke nødvendigt at undersøge, om der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen.

36. I lyset af ovenstående betragtninger konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionen med urette afslog aktindsigt i de tre Porsche AG-breve på grundlag af artikel 4, stk. 2, første led, og artikel 4, stk. 6, i forordning 1049/2001. Det var et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Han fremsatte derfor et udkast til henstilling til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i hans statut. Dette udkast til henstilling præsenteres nedenfor under overskriften "*Udkast til henstilling*".

Udkast til henstilling

" Kommissionen bør give adgang til de tre skrivelser, som Porsche AG har sendt til næstformand Verheugen i deres helhed, eller overveje at offentliggøre dem delvist. "

De argumenter, der blev fremført for Ombudsmanden efter hans forslag til henstilling

37. I sit svar på Ombudsmandens forslag til henstilling anførte Kommissionen, at den havde besluttet at give delvis aktindsigt i de tre Porsche AG-breve til tidligere næstformand Verheugen og vedlagt kopier af de nævnte skrivelser, hvori visse oplysninger var blevet udeladt. Kommissionen forklarede, at den ved brev af 11. januar 2010 havde meddelt Porsche AG, at den havde til hensigt delvist at offentliggøre de tre skrivelser. Den 5. marts 2010 meddelte

Porsche AG pr. e-mail Kommissionen, at den accepterede sidstnævntes forslag om delvis fremlæggelse af oplysninger.

38. Endelig beklagede Kommissionen den betydelige forsinkelse med hensyn til at reagere på Ombudsmandens forslag til henstilling. I denne forbindelse anførte den, at den foreliggende sag var den første, hvori Ombudsmanden havde anbefalet Kommissionen at tilsidesætte en tredjemands indsigelse mod udbredelsen af dokumenter. Kommissionen forklarede, at svaret blev forsinket på grund af den indsats, den havde gjort for at nå frem til en aftale med Porsche AG om delvis fremlæggelse af oplysninger for at undgå unødvendige retssager.

39. I sine bemærkninger til Kommissionens svar påpegede klageren, at Kommissionen burde give fuld adgang til de tre Porsche AG-breve.

Ombudsmandens vurdering efter forslaget til henstilling

40. Ombudsmanden forstår, at Kommissionen i sin helhed nægtede at give aktindsigt i de tre Porsche AG-skrivelser til den tidligere næstformand Verheugen på grundlag af artikel 4, stk. 2, første afsnit, i forordning 1049/2001.

41. I sin oprindelige udtalelse og i det forsinkede svar på Ombudsmandens forslag til henstilling fremlagde Kommissionen imidlertid ingen forklaring vedrørende de enkelte omstændigheder i sagen, som kunne berettige, at ovennævnte undtagelse anvendes på de slettede stykker. Som nævnt i præmis 33 ovenfor har Kommissionen ikke godtgjort, at udbredelsen af de relevante dokumenter i deres helhed konkret og faktisk ville være til skade for Porsche AG's forretningsmæssige interesser.

42. Ombudsmanden minder om, at forordning 1049/2001 principielt fastsætter en ret til aktindsigt i Kommissionens dokumenter, og at en afgørelse om afslag på aktindsigt kun er gyldig, hvis den er baseret på en af undtagelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001 [12] . Eventuelle undtagelser fra dette princip skal fortolkes strengt [13] .

43. Ombudsmanden påpeger endvidere, at han ikke anmodede Kommissionen om at "overdrive" en tredjeparts indsigelse mod udlevering af dokumenter. Som allerede anført ovenfor i præmis 34 har han anført, at det følger af Fællesskabets retspraksis, at sådanne klagepunkter ikke er bindende for Kommissionen. Kommissionen er fortsat forpligtet til at foretage sin egen vurdering og fremføre juridisk overbevisende argumenter for, hvorfor en fuldstændig fremlæggelse ikke er mulig. Kommissionen fulgte ikke denne procedure, heller ikke efter at have hørt den pågældende tredjepart. Dette er et tilfælde af fejl eller forsømmelser, og Ombudsmanden vil komme med en kritisk bemærkning nedenfor.

44. Endelig finder Ombudsmanden det ikke nødvendigt yderligere at uddybe Kommissionens forsinkelse med at besvare hans forslag til henstilling, som blev genstand for en særlig rapport, der blev forelagt Parlamentet. Han anerkendte Kommissionens beklagelse og stoler på, at den vil gøre sit yderste for at undgå lignende situationer i fremtiden.

B. Konklusioner

På grundlag af sin undersøgelse af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende kritiske bemærkning:

Ved ikke at begrunde, hvorfor den i deres helhed afslog aktindsigt i de tre skrivelser, som Porsche AG havde sendt til den tidligere næstformand Verheugen, begik Kommissionen et tilfælde af fejl og forsømmelser.

Klageren og Kommissionen vil blive underrettet om denne afgørelse.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Udfærdiget i Strasbourg, den 7. juli 2010

[1] EFT L 145, s. 43. Artikel 7, stk. 2, i forordning 1049/2001 bestemmer: "*Hvis der helt eller delvis gives afslag, kan den, der har fremsat begæringen, senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af institutionens svar genfremsætte begæringen og anmode institutionen om at tage sin holdning op til fornyet overvejelse.*"

[2] Artikel 4, stk. 1, i forordning 1049/2001 har følgende ordlyd: "*Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af:*

a) offentlighedens interesse med hensyn til:

— den offentlige sikkerhed

— forsvar og militære anliggender

— internationale forbindelser

— Fællesskabets eller en medlemsstats finansielle, monetære eller økonomiske politik

B) privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen om beskyttelse af personoplysninger.

[3] Artikel 4, stk. 2, i forordning 1049/2001 har følgende ordlyd: "*Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af:*

— en fysisk eller juridisk persons kommercielle interesser, herunder intellektuel ejendomsret

— *retsforhandlinger og juridisk rådgivning*

— *formålet med inspektioner, undersøgelser og revisioner, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i offentliggørelse .*

[4] Artikel 4, stk. 4, i forordning 1049/2001 har følgende ordlyd: " *For så vidt angår tredjepartsdokumenter konsulterer institutionen tredjemand med henblik på at vurdere, om en undtagelse i stk. 1 eller 2 finder anvendelse, medmindre det er klart, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres.* "

[5] Se fodnote 5.

[6] Artikel 4, stk. 6, i forordning 1049/2001 har følgende ordlyd: " *Hvis kun dele af det ønskede dokument er omfattet af en af undtagelserne, frigives de resterende dele af dokumentet.* "

[7] Artikel 13, stk. 2, TEU har følgende ordlyd: " *Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den i traktaterne, og i overensstemmelse med de procedurer, betingelser og mål, der er fastsat i dem. Institutionerne samarbejder loyalt indbyrdes.* "

[8] Beretningen findes på Ombudsmandens websted på følgende adresse:
<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/specialreport.faces/en/4639/html.bookmark> [Link]

[9] I overensstemmelse med sag T-380/04 , *Terezakis mod Kommissionen* , dom af 30. januar 2008, præmis 88, Sml. 2008, s. II-11.

[10] Jf. sag T-380/04, *Terezakis mod Kommissionen* , præmis 93, Sml. 2008, s. II-11.

[11] Idem, præmis 60.

[12] Sag C-64/05, *Sverige mod Kommissionen* , Sml. 2007 I, s. 11389, præmis 57, og sag C-266/05 P, *Sison mod Rådet* , Sml. 2007 I, s. 1233, præmis 62.

[13] Sag C-64/05, *Sverige mod Kommissionen* , Sml. 2007 I, s. 11389, præmis 66; sag C-266/05 P, *Sison mod Rådet* , Sml. 2007 I, s. 1233, præmis 63.